

sidste System sikkert foretrækkes, særligt i et lille Land som Danmark. Paa mange videnskabelige Omraader er der nemlig paa Grund af den lille Læsefreds, som her kan paa-regnes, almindeligt, at Forfatterne ere nødsagede til at udgive deres betydeligste Værker paa fremmede Forlag, navnlig ofte i fremmede Tidsskrifter. Men derfor at nægte dem al Beskyttelse vilde være ganske ubilligt. Ligeledes vilde det være urimeligt at nægte danske Kunstnere Beskyttelse for deres under Studieophold i Udlandet udførte Kunstværker, som regelmæssig hjemsendes og udstilles og afhændes her. Naar der i Forslaget lægges Nægt paa, om Frembringeren er dansk Undersaat og ikke paa, om han er Statsborger, hvilket kunde synes at ligge nærmere, saa sker dette kun, fordi Begrebet Undersaat formentlig efter vor Ret er mere klart og uomtvisteligt end Begrebet Statsborger, om hvis Bestemmelse der snarere kan rejses Tvivl. Hvad Paragraffens Formulering angaar, bemærkes endnu, at det maa anses rigtigere at udtale den positive Regel om Lovens stedlige Omraade direkte, i Stedet for kun at lade den fremgaa forudsætningsvis af Reglen om, at Loven ved kongelig Anordning kan gøres anvendelig ogsaa paa andre (fremmede) Værker. Paragraffens andet Stykke stemmer i øvrigt i Hovedsagen med den gældende Ret. I det tidligere af Landstinget vedtagne Lovforslag var Reglen kun gjort anvendelig paa Forfatter- og Kunstnerretten, ikke paa Eneretten til Fotografier. Endvidere var det udtalt, at fremmede Forfattere etc. ikke kunde nyde Beskyttelse i videre Omfang, end de efter deres Hjemlands Love nyde. Dette var grundet i, at disse Indskrænkninger ikke vilde være til Hinder for Danmarks Tiltrædelse til Berner-Konventionen. Det fandtes da ufornuødent at aabne fremmede en videre Afgang til Beskyttelse i Danmark, idet der praktisk set ikke let vilde blive Spørgsmaal om nogen hertil sigtende Konvention med andre Lande end de i Berner-Konventionen delagtige samt Norge og Sverige, over for hvilke sidste Lande en saadan Indskrænkning heller ikke vilde volde nogen Vanskelighed. I denne Henseende er der imidlertid nu foregaaet en væsentlig Forandring. Medens de nordamerikanske Fristater tidligere ikke aabnede Afgang for fremmede Forfattere etc. til at opnaa Beskyttelse indenfor Unionens Territorium, er en saadan Afgang nu aabnet ved Lov af 3dje Marts 1891 Sect. 13. Denne giver Afgang til saadan Beskyttelse under to Alternativer, af hvilke imidlertid — i alt Fald foreløbig — kun det første kan saa praktisk Interesse for danske For-

fattere etc. Men i Følge den amerikanske Lovs herhen hørende Bestemmelser er det en Betingelse for, at fremmede Forfattere etc. kunne erhverve Beskyttelse i Amerika, at disses Hjemland yder amerikanske Borgere Beskyttelse i denne Henseende (the benefit of copy right) i samme Omfang, som sine egne Undersaatter (on substantially the same basis as its own citizens). Dette gjorde det ældre Forslag ikke, idet det som bemærkede ubelukkede Fotografier, der i den amerikanske Lov ligesvem sammenstilles med Forfattere etc., samt begrænsede Beskyttelsens Varighed efter Hensyn til det fremmede Lands Regler, hvilket over for Unionen vilde saa praktisk Betydning, da den amerikanske Lovs Beskyttelsesfri er kortere end den i dette Forslag optagne. Af Forhandlieger, som ere førte mellem den nordamerikanske Regering og det svejtsiske Forbundsraad som Repræsentant for de Lande, der have tiltraadt Berner-Konventionen, fremgaaer det nu formentlig med fuld Tydelighed, at den nordamerikanske Regering vil fastholde Fordringen om, at amerikanske Forfattere etc. skulle fuldt ligestilles med vedkommende fremmede Landes egne Borgere i sin yderste Strængthed, hvilket for Danmarks Vedkommende vil sige, at de foreslaede Forandringer i § 45 maa optages, hvis der skal være Mulighed for at faa danske Forfattere etc. Beskyttelse i Amerika. Denne Mulighed har man ikke ment ved Paragraffens Affattelse paa Forhaand at burde afføre, saa meget mere som der jo bl. a. findes et stort standinavist Befolkningselement i de forenede Stater. Det bemærkes i øvrigt, at den danske Regering — jfr. Ordene „helt eller delvis“ — ogsaa efter den her foreslaede Affattelse af § 45 2det Stykke har det i sin Magt at fastholde de i det tidligere Forslag opstillede Begrænsninger over for alle Stater, hvis Lovgivning ikke fordrer absolut Ligestilling og navnlig ogsaa overfor de Stater, der have tiltraadt Berner-Konventionen, jfr. Konv. af 9de September 1886 Art. 2, 2. St., jfr. Art. 4.

Til § 38.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovens Forhold til den ældre Lovgivning kunne forskellige Systemer bringes til Anvendelse, ligesom Forholdet i andre Love er afgjort paa forskellig Maade. Ved en Lov som denne, der i alt væsentligt kun gaar ud paa at give en mere udstrakt Beskyttelse, synes det naturlige System imidlertid at være det i adskillige nyere Love, s. Eks. den norske og tyffe Lovgivning, fulgte, at